

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr 403

42

1. Obiekt:

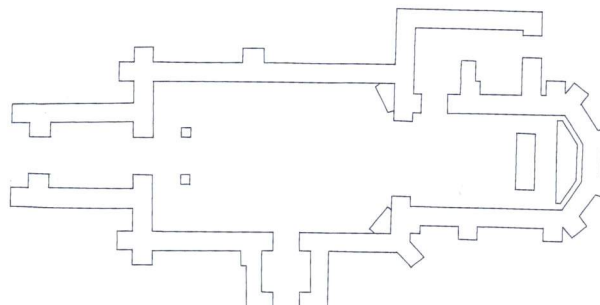
KOŚCIÓŁ PARAFIALNY W CZARNOCINIE p.w. WNIĘBOWZIĘCIA NMP

2. Czas powstania:
OK. 1360

3. Miejscowość:

CZARNOCIN

Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty:

4. Adres:

Parafia w Czarnocinie
CZARNOCIN 57
28-506

5. Przynależność admini-
stracyjna:

województwo: świętokrzy-
skie

powiat kazimierski

6. Poprzednia nazwa
miejscowości:

Zarnocin (1326), Czar-
nocin

7. Przynależność administra-
cyjna przed 1975r.

województwo: kieleckie

powiat: kazimierski

gmina loco

8. Właściciel i jego adres:

Parafia rzymsko-katolicka w
Czarnocinie

9. Użytkownik i jego adres:

Parafia rzymsko-katolicka w
Czarnocinie

10. Rejestr zabytków:

nr R. 241

data: 80 z 11.11.1947 oraz 241
z 11.02.1967

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu:

Według spisów świętopietrza w **1325 r.** plebanem w kościele w Czarnocinie był Wincenty. Około **1340 r.** parafii czarnocińska należała do średniej wielkości, mieszkało w niej 510 mieszkańców. W **1360 r.** wystawił w Czarnocinie nowy kościół p. w. Matki Bożej Otton z Mstyczowa h. Lis, kanclerz króla Kazimierza Wielkiego, prepozyt gnieźnieński, kantor sandomierski, jak podaje Jan Długosz *ex pulchro lapide* W **1470-1480 r.** dziedzicem wsi był Mikołaj Długosz h. Wieniawa, syn Jana z Bebelna, która odziedziczył po stryju Januszu (Został on zabity na plebanii w Słaboszowie przez Piotra Piechotę z Dziaduszyc). We wsi jest 10 łąnów kmiecych, z których dziesięcina oddawana jest prepozyturze wiślickiej; jest we wsi folwark rycerski mający dwa łąny, 3 ogrody z rolami, karczma plebana z rolą, z których dziesięcina oddawana jest plebanowi w Czarnocinie w **1508 r.** właścicielem wsi był Johannes Czyssowsky. Przed **1559 r.** kościół zajęty przez protestantów, kiedy to występuje w źródłach synodalnych minister protestancki. W **1560 r.** funkcjonował w Czarnocinie zbór, którego świeckim opiekunem był Stanisław Cikowski. W **1579 r.** dziedzicem wsi był niejaki *Chissowski*, we wsi jest 16 kmieci osadzonych na 16 łąnach, 6 ogrodów, 8 komorników, 15 biednych, 7 rzemieślników. Rekatolizację świątyni przeprowadził zapewne Samuel Czarnocki h. Lis żonaty z Zofią z Dembińskich. Czarnocin w tym kościół utrzymał się przy Czarnockich do XVIII w. Kościół spłonął w **1758 r.**, po czym został odrestaurowany, odnowiony i przekształcony w l. 1882-1885, restaurowany również po drugiej wojnie światowej. Świątynia, plebania zostały w **1847 r.** ubezpieczone w Dyrekcji Ubezpieczeń, sporządzono plany budynków.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrze, wyposażenie, instalacje):**Sytuacja:**

Kościół wzniesiony został na wzgórzu, niegdyś otoczony wysokim murem, obecnie betonowym ogrodzeniem.

Materiał, konstrukcja, technika:

Kościół wzniesiony został z kamienia na zaprawę wapienną.

Rzut:

Kościół jest orientowany, jednonawowy, węższym od nawy dwuprzęsłowym prezbiterium, zamkniętym wielobocznie. Od strony zachodniej dostawiona została murowana wieża na planie kwadratu, w dolnej kondygnacji mieszczącą kruchtę, powyżej dzwony. Od południa w miejsce drewnianej wzniesiono murowaną kruchtę w l. 20. XIX w.; od strony północnej przybudowano zakrystię oświetloną jednym oknem

Elewacje:

Elewacje tynkowane, gładkie. Nawę oświetlają okna zakończone ostrołukiem. W prezbiterium trzy okna, jedno okno, za ołtarzem głównym jest zamurowane.

Dach:

W 1997-98 r. zamieniono pokrycie gontowe na blachę miedzianą. Wtedy również wyremontowano wieżę na sygnaturkę.

Wnętrze:

Wnętrze kościoła malowane w 1991 r.

Wyposażenie:

Ołtarz główny i dwa boczne rokokowe z ok. poł. XVIII w. Epitafia z XVIII i XIX w.

Instalacje:

Instalacja elektryczna, odgromowa.

14. Kubatura łączna: 2556 m ³	15. Powierzchnia użytkowa 174 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne: Religijne	17. Użytkowanie obecne: Religijne
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja:		19. Stan zachowania, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje, dachy: Kościół, jego mury, dach, stan stolarki, rynny i instalacje w stanie dobrym.	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania):
AKMKR. AV 39 (1748)
AKMKR. AV 56 (1763)
ADK, Akta konsystorskie parafii Czarnocin 1797-1936 sygn. PC -20/2
ADK, Akta konsystorskie parafii Czarnocin 1814-1840, sygn. PC -20/1
ADK, Akta konsystorskie parafii Czarnocin 1938-1949, sygn. PC -20/3
ADK, Akta parafii Czarnocin, sygn. PC -XI/1.

22. Bibliografia:

Katalog rysunków architektonicznych z akt Dyrekcji Ubezpieczeń w Wojewódzkim Archiwum Państwowym w Kielcach, Kielce 1993.
J. Wiśniewski, Historyczny opis kościoł(1), miast, zabytków i pamiątek w Pińczowskiem, Skalbierskiem, i Wiślickiem, Mariówka 1927.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

Archiwum Robisz w Kielcach:

24. Uwagi różne:

25. Opracował:

Tekst:

Dariusz Kalina 2005

Inż. Plany, rysunki:

Rys. więzby mgr inż. R. Mirowski 2005

Zdjęcia fotograficzne:

mgr inż. R. Mirowski 2005

Miejsce przechowywania negatywów: archiwum Regionalnego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Kielcach

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego

26. Adnotacja o inspekcjach, informacja o zmianach (data, nazwisko wypełniającego):